

Lezárult a 4. évad a Mesesarok történetében

ERŐSNÉ SULLER ILDIKÓ

Hajdan dédanyáink, dédapáink télen, a mezei munkák szünetében rendszeresen összegyűltek, s a kukoricafosztás, tollfosztás, fonás munkálatai közben meséssel, történetekkel, dalokkal, csúfolódókkal szórakoztatták egymást. A mai kor társadalmának is szüksége van közösségi élményekre. Ennek remek színterei lettek a könyvtárak. Valós igények hívták életre a **Mesesarok** foglalkozássorozatunkat is, amit mi sem bizonyít jobban, mint az a tény, hogy a 4. évadot éltük az elmúlt időszakban.

2016-17 őszi-téli hónapjaiban – hagyományainkhoz híven – ismét bekuckóztuk magunkat a könyvtár olvasóterébe, és hallgattuk a mesemondókat, azután jókat szöszmötöltünk vendégeinkkel. A hosszú, sötét délutánokon mi is lehetne jobb dolog, mint közösségbe menni, közös élményt szerezni! Vendégeink ezúttal is színes egyéniségek voltak. Az élet sokféle, érdekes területéről hoztak magukkal „villanásnyi képeket”. Találkoztunk *Ocskai Gabriellával*, a **Ráhangelő** koncertsorozat megálmodójával. *Major Melinda* színművésszel, *Zsigáné Marosi Évával*, a Tappancs Állatmenhely Alapítvány elnökével, *Fenyvesi Zoltánnal*, a Forrás Rádió munkatársával és *Salamon Zoltán* testnevelővel.

A kezdetekkor még mi sem sejtettük, hogy mennyi pozitív hozadéka lesz ezeknek a délutánoknak. Mesélőink egyénisége, hobbija, hivatása, érdeklődési köre teszi izgalmassá az

egy-egy sorozatot. Függetlenül a hétköznapi foglalkozásuktól, mindannyian megtalálják a hangot a gyerekekkel, hiszen a mese egy kitűnő összekötő kapocs a gyermekek és a gyermeklelkű felnőttek között. A meséket követő szöszmötölés pedig egy újabb lehetőséget teremt arra, hogy a közös tevékenység, közös élmény közösséget kovácsoljon.

Állandó önkéntes segítségünk is lett *Mokri Julianna* nyugdíjas olvasónk személyében. Egészen véletlenül épp a könyvtárban tartózkodott, amikor *Ocskai Gabriella* mesélt a gyerekeknek. Megkeresett minket a következő héten, és felajánlotta segítségét. Attól kezdve gyakori vendégünk lett. Vagy a soron következő részfeladatot végezte, vagy a szöszmötölő alatt közreműködött kreatív nagymamaként a gyerekek mellett.

Ocskai Gabriella a kicsik körében. Fotó: Csejtei Zsolt

S hogy mi egyéb még a Mesesarok? Együttműködés, barátkozás, egymás segítése, egymás megismerése, vagyis társas lény mivoltunk gyakorlása a személytelen

mobiltelefonozás korában. Közös élmény másokkal, és nem utolsósorban együttlét anyával, apával, a napi rutinból kicsit kiszakadva. Sablonrajzolás, vágás, ragasztás, festés, varrás (!) – az apró ujjak finommotorikus tevékenysége, amely a szellemi fejlődés előmozdítója, számos készség kiindulópontja. Több generáció összefogása: iskolai közösségi szolgálatos diákok, nyugdíjasok közreműködése, mind az előkészületek, mind a megvalósítás során.

Salamon Zoltán mesél. Fotó: Erősné Suller Ildikó

S hogy mi miért szeretjük? Ha a lelkesedésünket és a kreativitásunk „kiélésre” való lehetőséget nem néznénk, akkor mi sem értenénk. Hát kell ez nekünk?! Minden nyáron törjük a fejünket, hogy kiket hívjunk meg. Pályázatot írunk, pénzt szerzünk. Elérhetőségeket kutatunk, hivatalos leveleket szerkesztünk, felkérőket írunk.

Tojásfestés bökkenőkkel

DOMÁNYI ZSUZSANNA

2017. április 6-án kézműves foglalkozásra érkezett a Móricz Zsigmond Városi Könyvtár gyermekrészlegébe a Talentum Iskola 3. osztálya. Húsvét közeledtével nyuszi fakanálbábot készítettünk a gyerekekkel.

Mindenekelőtt a húsvét eredetével, a húsvéti népszokásokkal ismerttettem meg a gyerekeket Tésza Júlia **Húsvét – Magyar hagyományok** című csodálatosan illusztrált, átfogó könyve

Kapcsolatot tartunk, ötletelünk, anyagot vásárolunk, ajándék könyveket veszünk. Formanyomtatványokat gyártunk, sablonokat készítünk, IKSZ-eseket koordinálunk, ajándékokat csomagolunk, berendezünk, majd: vendégeket várunk...Ideér-e idejében az előadó? Hol vannak már a vendégek? Hányan lesznek? Mi van, ha túl sokan lesznek, és kevés lesz a ...? Elférünk a folyóiratolvasóban?

Aztán megérkeznek, cipőből kilépnek, (úgy kényelmesebb), és bekuckóznak. Elkezdődik, örülnek, és mi velük örülünk. Az idegesség szürke köde elillan, a szánk a fülünkig szalad. Aztán mi szaladunk: még egy asztalt be kell állítani! Hozz még papírt! Hol vannak a tartalék szemek, fülek, lábak? Vigasztald a kislányt, aki nem fért az asztalhoz! Kölsönözz, iratkoztass be, hosszabbíts, tájékoztass! Fényképezz! Légy résen, írasd alá a jelenléti ívet is!

Elkészülnek az első alkotások. Büszkén mutatják, örülnek, fényképezünk. Elköszönnek, beköszönnek a gyerekkönyvtárba is. Mire az utolsó látogató is elmegy, a tér már rendben van, a kedves és figyelmes kollégák észrevétlenül mindent helyre raktak. Pakolunk mi is, a könyveket, az eszközöket és az anyagokat. Igen, kell ez nekünk!

alapján, melyet a gyerekek is nagy érdeklődéssel lapozgatták. Ezt követte Enyedy György **Tojásfestés bökkenőkkel** című tündéri meséjének felolvasása, melyet nagy figyelemmel hallgatták a lurkók. Ezután fogtunk hozzá a fakanalak életre keltéséhez. A tapsifülesek percről-percre csinosodtak, a kisdíákok elemükben voltak fantázia és kreativitás terén. A nyulacskák egyszer csak hallani, látni, szagolni kezdtek hatalmas füleikkel, forgó szemekkel, szimatoló orrocskájukkal. A kis bábosok rögtön mozgatták is az új készítményeket, és a paravánhoz futva játszottak velük.

Csoportkép az esemény résztvevőivel.
A fotókat Goldschmidt Éva készítette

Ahhoz, hogy az elhangzott mesét eljátszhassuk, már előre elkészítettem az erdő díszletét, lakóit és a kellékeket. Így már csak az volt hátra, hogy közösen megállapodjunk, ki melyik szerepet alakítja a mesében. Pillanatok alatt elfogytak a mesealakok, és már kezdődhetett is a próba. A gyerekek már itt is ügyeskedtek: remekül mozgatták a bábjaikat, ötletesen alkalmazták a mese szövegét, csodásan játszottak a hangjukkal.

Pillanatkép az előadásból

A gyakorlás után jöhetett az előadás, ami még inkább szórakoztatóan, szívet gyönyörködtetően sikerült. A tanárnővel együtt nagyon büszkék voltunk a kisdiákokra. Megtapsoltuk a produkciót, a bábosok pedig fülig érő szájjal, rutinosan hajoltak meg a paraván előtt.

Bár a mese címében szerepelt bökkenő, az előadásban ennek híre-hamva sem volt.

Író-olvasó találkozó Vadadi Adriennel

GOLDSCHMIDT ÉVA

Az óvodás korosztálynak szervezett író-olvasó találkozót a Móricz Zsigmond Városi Könyvtár gyermekrészlege 2017. március 29-én. Az már ismert volt számunkra, hogy az iskolások lelkesednek az ilyen rendezvényekért, de vajon a kisebbek gondolatvilágát is megmozgatja? Kíváncsiak voltunk rá, ezért olyan szerzőt hívtunk, akinek könyvei elsősorban az ovisoknak szólnak.

Vadadi Adrienn óvónő és édesanya is egyben.
A fotókat Goldschmidt Éva készítette

Műveiből néhány: **Ünnepelj velünk!, Örökké óvodás maradok, és az Ákos óvodába megy.** Amint elmondta, valós élethelyzetek ihlették történeteit. Hivatásából adódóan és anyukaként is naprakészen szemléli az ovisok világát. Az előadótermet gyorsan megtöltötték a Geszti Óvoda és Bartók Béla óvoda csoportjai. Izgatottan várták, hogy elkezdődjön a nagy varázslat. A gyermekek maguk is az esemény részesévé váltak. Rögtön ráismertek Maja történetére az igaz barátságról, és kis kezükkel ügyesen formálták, azaz „sütögették” a finom pogácsákat.

Képzletben ellátogattunk egy kisállat-kereskedésbe. A mese szerint az író-nő ebben a gondozó szerepét tölti be, az egyes csoportok pedig átváltoztak. Adrienn kíváncsian kérdezte a közönséget, hogy mi a csoportnevük. Megtudtuk,

hogy érkezett az előadásra Bóbita, Katica, de még Csipet-Csapat csoport is. A varázslatnak köszönhetően egyik csapat tagjai kiscicaként másztak oda a gondozójukhoz, hogy megitassa őket finom tejjel. A másik csapat tagjai mérges kiskutyák voltak, ők csontot kaptak. Sőt, az egyik kiskutya olyan mérges – vagy inkább éhes volt – hogy még a gondozó ujjába is belecsípett.

A gyermekek játékos mozgással élhették át az eseményeket, és kerültek közelebb az írónőhöz, valamint lebilincselő és varázslatos könyveihez.

A pókmászás és a rákjárás sem maradhatott el

Dóka Péter volt a vendégünk

ZIMONYI ZSANETT

2017. március 13-án Dóka Pétert látogatott el hozzánk egy író-olvasó találkozóra, melyen 5. és 6.-os diákok vettek részt, velük beszélgetett az író.

Dóka Péter 1974-ben született Budapesten. 9-10 évesen kezdett el rövidebb, kitalált történeteket írni, bár – saját bevallása szerint – nem volt jó tanuló. Megkérdezte a gyerekektől is, hogy szerintük mi kell ahhoz, hogy valaki író legyen? A gyerekek rengeteg dolgot felsoroltak: fantázia, szókinccs, olvasás, akaraterő, ihlet, múzsa, papír, vagy laptop. Itt a technikai kérdések kapcsán szóba került Robinson is. Az író elmondta, hogy koromból és vízből is lehet tintát csinálni. Mesélt arról is, hogy Faludy György költő, akinek a recski munkatáborban sem papír sem íróeszköz nem állt rendelkezésre, ott született verseit a társai segítettek emlékezetben tartani. Mindenki megtanult pár sort vagy versszakot, majd kiszabadulásuk után a társak együttműködésével születtek meg ezek a börtönversek. Dóka Péter elmondta, hogy jelenleg a Móra Kiadó irodalmi szerkesztője. Első könyve **Ellopott zsiráf** címmel jelent meg, amelyben egy olyan nagypapa szerepel, amilyenre mindig is vágyott, aki „*vidékről érkezett, pipázik, hatalmas bajusza van, és imádja a pacalpörköltet.*” Kivel volt már

olyan, hogy nem történt meg vele valami, de elképzelte, hogy megtörténik? - kérdezte az író a gyerekeket. A gyerekek elképzelték eddigi életük során már, hogy repülnek, teleportálnak, varázsolnak. Elképzelték azt is, hogy bizonyos nyelvek nem léteznek, és nem haltak ki a dinoszauruszok. Tovább folytatva az időutazást, ha nem lett volna orosz megszállás. Az írás pontosan így kezdődik, folytatta Dóka Péter, hogy az embernek van egy valósága, ami nem túl izgalmas, és elképzeli, mi lenne, ha...

Dóka Péter és az esztergomi gyermekek.

Fotó: Steindl Nóra

Beszélt még **Hogyan lettem médiasztár?** és **A kék hajú lány** című könyveiről is. Végezetül szó esett a **Sajtkirály** c. mesejátékáról, amiért az író 2015-ben Csukás István díjat vehetett át. A közeljövőben fogják bemutatni a dunaújvárosi színházban.